

Könyv a serdülők szüleinek és nevelőinek

Sheila Dainow: Segítség! Serdülők! c. könyve olyan, mint egy mentőöv, amit a fuldokló után dobnak. Azokhoz a szülőkhöz szól, akik úgy érzik, képtelenek úrrá lenni a kamasz gyerekük által okozott problémákon, s ráadásul magukat okolják a kialakult helyzetért, mert úgy érzik, biztosan hibákat követtek el a nevelés során, ha idáig fajulhatott a helyzet. Nos, a könyv üzenete egyértelmű: „Nem vagy felelős tizenéves gyermeked életéért, sem a gyerek döntéseiért”, de „Változatlanul meg lehetsz győződve a magad értékéről, még ha csemetéd nem hajlandó is kooperálni.” Az aggályoskodó, talán nem is egészen alaptalan lelkiismeret-furdalásoktól gyötört szülőnek bizony nem könnyű az ilyen kijelentésekkel azonosulnia. Kamaszodó gyermekünkkel folytatott mindennapos küzdelmek során „szülői erőre” van szükség, mert csak ennek révén teremthető meg az „elfogadó kapcsolat”: egymás kölcsönös megértése és a kompromisszumok keresése, mert nem a felnövő gyerek megváltoztatása a cél. A szülő feladata az, hogy biztosítsa gyerekének a megélhetést, amíg nem tud magáról gondoskodni. „Munkád sikere nem függ attól, hogy belőlük kooperatív ember válik, aki építő életet él. Ez az ő dolguk.” A könyv hasznos tanácsokat tartalmaz a szülői magabiztosság, kiegyensúlyozottság és tárgyalási készség fejlesztésére. A gyakorlatokat részletesen, pontról pontra ismerteti és magyarázza a szerző. Sokat segíthet az a rész, mely a konfliktusok gyökereinek feltárásához és elemzéséhez nyújt segítséget. Az egyszerűbb problémáknál remekül beválnak az itt ismertetett módszerek, aki lelkiismeretesen végigolvassa és elvégzi a gyakorlatokat, valószínűleg megértőbben közeledik majd serdülőjéhez. A valóban súlyos esetekben, amikor a szülő kilátástalannak és elviselhetetlennek ítéli meg a helyzetet, egyedül a „válás” segít. E kemény döntés kivitelezéséhez is kap túlélési tanácsokat a kétségbeesett szülő. A könyv példaanyagát tanulmányozva az a benyomása támadhat az embernek, hogy a magyarországi - talán még nem annyira riasztó - viszonyokat néhány évvel megelőzve jelent meg a Segítség! Serdülők! Sokszor esik szó például arról a helyzetről, amikor a kamasz pénzzel tartozik szüleinek, vagy saját pénzéből kell valamilyen okozott kárt megtérítenie. Kérdés, hogy nálunk honnan van pénze egy iskolába járó gyereknek, ha nem szüleitől. Nálunk még az is ritkaságszámba megy, hogy egy serdülő elköltözik a szüleitől, és barátaival lakást bérel, de a kábítószerelés és a korán megkezdett szexuális élet már mindennapos problémának mondható. Nyilvánvaló, hogy ezekre muszáj felkészülni, ha másképp nem, hát úgy, hogy kijelentem: ez már nem az én bajom, hanem a gyerekemé...

(Park kiadó, 1992.)